We require, 'as he plotted'; but it is not

בעינן כאשר זמם וליכא

OVERVIEW

The גמרא בארו עדים אמרא explained the reason why if the עדים זוממין testified that someone is a גרושה; they do not become בן גרושה, because we cannot disqualify their children (by making them הללים as well), since the חורה writes אור כאשר זמם them אור באשר מם אור שיתם לו כאשר זמם writes מוספות, but not עדים, and since we cannot fulfill the כאשר זמם completely it does not apply at all. עדים discusses a particular case where seemingly we can disqualify the עדים.

_____

asks תוספות

- קשיא¹ היכא שמעידין שהוא מצרי שני² דאינן באין לפסול זרעו³ כי אם לפסלו⁴ אם כן נפסול There is a difficulty; in a case where they testify that someone is a מצרי שני, where they do not come to disqualify his children, only to disqualify him, so therefore in this case we should disqualify the עדים זוממין and consider them a מצרי שני.

מוספות answers:

ויש לומר דמכל מקום אשתו נפסלת⁶ דפסלה בביאתו⁷

And one can say that nevertheless his wife will be disqualified (from כהונה), for he disqualified her by his ביאה with her -

וכתיב ועשיתם לו כאשר זמם לו ולא לאשתו:

¹

¹ We can assume from the משנה that the law of בן גרושה is not limited only to a case of בן גרושה, but rather that by any case of פסול (כהונה), we do not apply the מאשר זמם to make the עדים זוממין into פסולי קהל, but rather we give them מלקות. The reason is because any פסולי קהל (usually) affect אורעו, which we exclude because of the מיעוט לו ולא לורעו מיעוט מספרי ווממין is offering an example where the פסול קהל does not affect עדים זוממין. but only the מהרש"א. See אורע"א.

² A מצרי שני is a person whose father and/or mother were מצרים who were נתגייר (the parent(s) are מצרי שני and their offspring are מצרי שני אם מצרי (נתגייר מצרי (מצרי שני may not marry a (נתגייר מצרי שני he can marry a (מצרי שני he can marry a מצרי השרי אליש). A מצרי שני או מצרי שני אם מצרי שני או הער מצרי שני או מצרי שני או הובר בישראל במרים מצרי שני או הובר בישראל אין באַרָצוֹ. ט. בָּנִים אֲשֶׁר יַנָּלְדוּ לְהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבא לָהֶם אוֹר בישראל אות בישראל אות בישראל און מאַר. See מותר בישראל ברים (תצא) כג, ח-ט אַרָּישָׁר יָבּוּרָ יָבּוּרָ יָבּוּים אֲשֶׁר יַנְּלְדוּ לְהָם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבא לָהֶם בּוֹר שִׁרְישִׁי.

³ The children of the accused (who are a מותר לקהל) are מותר לקהל. See footnote # 2.

⁴ The (מצרי (זוממין) testify that he is a מצרי שני (the son of a מצרי) and is therefore אסור בישראל.

⁵ We are only disqualifying the עדים זוממין and making them a מצרי שני, thus prohibiting them from marrying (or living with) a מותר לקהל are מצרי שלישי; however their children (even if they are considered to be a מותר לקהל are מצרי שלישי. There is no concern here of לו ולא לזרעו.

⁶ The rule is than any woman who had a relationship with a man who is forbidden to her (in any manner), is considered a מצרי שני as עדים ווממין and therefore forbidden to marry a כהן (afterward). If we consider the primary as a מצרי שני as a מצרי שני as a אונה (for she is forbidden to live with a מצרי שני שני שני שני שני שני (for she is forbidden to live with a אונספות שני שני שני שני שני שני, but we are also punishing his wife, which we cannot do as תוספות continues to explain.

 $^{^7}$ There is the view of פסול 'ו יוס המא, ביאה אסורה ביאה מוסלת פוסלת פוסלת אשה only if the אשה only if the יוסי from this פסול (like by a מצרי שני a); however if the הכמים there disagree and maintain that every פסולה פוסלת si ביאה פסולה (the woman. See 'Thinking it over' # 2.

And it is written, 'and you shall do to him as he plotted'; we expound the word 'him' as an exclusion, only to him but not to his wife.8

SUMMARY

We do not make the מצרי שני a עדים because it affects their wives.

THINKING IT OVER

- 1. What would be the ruling if he had no wife?⁹
- 2. What would be the rule according to ר' יוסי if they testified that someone is a מצרית שני What would be the ruling if they testified that a woman is a מצרית שני the husband)?¹¹
- 3. תוספות discusses the case where עדים testified that someone is a מצרי שני and they were מצרי שני . What exactly was the testimony that both sets of עדים testified (the testimony of עמנו הייתם and of עמנו הייתם) that it constitutes a הזמה?

¹⁰ See footnote # 7 and ערוך לנר.

_

⁸ The punishment of מאשר זמם is limited to the עדים זממין only; not to their children (ולא לזרעו) and not to their wives (ולא לאשתו). Since, as a consequence of making the עדים זוממין into a מצרי שני, we would also be punishing the wife (which we cannot do); therefore we do not implement the כאשר זמם (just as we do not implement it if it affects his children).

⁹ See ריטב"א.

 $^{^{11}}$ See גבורות ארי.